

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Confessarius Quoad iurisdict.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Concionatores Regularium posunt cōcedere certas Indulgencias.
 3. Concionatores Regularium posunt certis diebus certas Indulgencias suis auditoribus concedere, quas vide, V. Regul. Indulgencia.
 4. Concionatores non veniunt in Bullis Pontificum nomine, privationis officiorum, graduum, dignitatum, &c. Ita Bonacina de claus. punct. 4. n. 6. contra Lezanam cap. 20. num. 32. p. 4. t. 4. ref. 224.

C O N F E S S A R I V S

Quoad ordinem.
 In Confessario quatuor designantur. 1. **C**irca Confessarii sollicitantis denunciationem, vide V. Denunciare Confessarium. Circa pœnas eiusdem, vide V. Inquisitorum. num. 108. Confessarius ad validè absolvendum quatuor conditionis habere debet. Potestatem Ordinis Sacerdotalis, potestatem jurisdictionis, proprietatem & scientiam.

In primis. 2. In primis ergò Confessarius debet esse Sacerdos. Unde confessio facta laico, vel Clerico, etiam Diacono, nulla est ex defectu Ordinis. Sed quid dicendum de confessione illa, quam quidam nautæ in tempestatibus, & magnis periculis faciunt, alii aliis peccata sua manifestantes? Respondeo hunc abusum omnino evellendum esse; quia illa confessio neque est valida, neque aliquid prodest; tales verò consulendos esse, ut similibus periculis, deficiente sacerdote, curent de salute per veram contritionem. Ita Fagundez p. 2. lib. 7. cap. 31. num. 8. Verum tamen est, quod Gamach. 10. 3. de Pœnis. cap. 16. talem Confessionem admittit ad maiorem humilitatem, & contritionem ad placandam iram Dei, & redimendam aliquam partem pœnæ peccatis debitæ. Additque in aliquo casu Confessionem non solum posse, sed etiam debere fieri laico, ut si quis in articulo mortis constitutus nullum habere possit Sacerdotem, & alioqui consilio ad salutem indigeat, vel si quaestio sit de rebus ad lites, ad restitutionem,

Vide Confessio, quâ faciunt nautæ inter se ipsos imminente naufragio, reprobari debet.
 Quidquid aliqui dicant.

de admonenda tertia persona, ut respiciat, sibi caveat, veniam concedat, & similibus. Sed ego hanc Confessionem reprobo cum Marchino de peste, p. 3. cap. 11. num. 7. par. 5. tract. 3. ref. 73. An possit laicus absolvere moribundum à censuris, vide V. Absolvere, n. 57.

3. Quod si Ordo sacerdotalis sit impeditus ab exercitio ob suspensionem, illicitè absolvet Sacerdos, sed validè. Ita Victoria sum. de clavib. n. 227. & alii contra Sot. in 4. dist. 22. q. 1. art. 5. concl. 2. & pater in Extrauag. ad evitanda. p. 5. tr. 10. ref. 32. Idem dic de irregularitate. Nam Corneio in 3. p. 11. 5. disp. 5. dub. 3. q. 3. vel inter. contra Hurrad. disp. 1. de irregul. diff. 13. n. dictu per. 19. quia irregularitas non irritat actus formale ordinis, & jurisdictionis. Et irregularis validè consecrat, leges fert, &c. Et hanc sententiã docet Præpositus in 3. p. quest. 5. dub. 3. num. 13. etiam si irregularis sit denunciatus, & publicus, par. 4. tractat. 2. resolut. 68. Quod etiam procedit de interdico, ut dicemus Ver. Interdicti, num. 12. Non tamen de excommunicatione maiori. Vide Excommunicationis, num. 16. Advertendum autem est cum Turriano de conf. lib. 8. disp. 58. dub. 2. Confessionem cum suspensio, vel irregulari, reddi posse invalidam ex parte pœnitentis, si sciat illum illicitè tali munere fungi, & nihilominus accedat: quia ponit obicem, iuxta ea, quæ dicemus V. Scandalum, n. 13. si verò accederet bona fides, esset valida p. 4. tr. 2. ref. 68. in fine.

C O N F E S S A R I V S

Quoad Iurisdictionem.

4. Secundum Confessarii requisitum est iurisdictionio in foro saltem inferiori: siue talis iurisdictionio sit ordinaria, qualis est in Episcopo, Parocho, &c. siue delegata expressè, vel tacitè; siue sit Ordine jure concessa virtute Bullæ, lubilæi &c. ria.

5. Adverte primò, quòd ad hoc, ut Sacerdos validè, ac etiam licitè Confessiones

Ordo autem non impeditur ab exercitio. Valido per suspensionem. Vel inter. dictu per. 19. non irritat actus formale. Et irregularis validè consecrat. Excommunicationis, num. 16. Quæ triplex est. Ordinaria. Delegata.

Et iure concessa. fessiones audire possit, non est necesse, ut licentia, & delegata iurisdicctio scripta sit; sed sufficit, quod detur in voce. Ita Reginaldus lib. 1. cap. 16. q. 6. n. 158. Et quamvis hoc in Synodo Panormitana prohibeatur, non videtur prohiberi sub mortali, quamvis a Confessario fieri non debeat. *part. 1. tr. 14. ref. 41.*

Imò sufficit ratio de presenti. 6 Imò, ut supra diximus, sacerdos valide Confessiones excipit, si Superior, v. g. Episcopus videt; & tacet; Nam sufficit rati habitio de presenti, seu delegatio tacita, quæ in hoc casu intervenit. Ita Vilalobos, tom. 1. tract. 9. diff. 51. numer. 2. & alii contra Nugnum in addit. ad 3. part. tom. 2. quest. 8. artic. 5. dub. 2. Graviter tamen peccaret secundum Coninon sic incipiens Confessiones audire, de Sacram. disput. 8. dub.

Non autem de futuro. num. 36. quia priores Confessiones invalide audire. p. 3. tr. 2. ref. 11. & tract. 4. ref. 68. Addit Peregr. com. ad const. Clar. Reg. p. 1. cap. 9. litt. C. §. 3. ad audiendas Confessiones sufficere rati habitioem de futuro, seu præsumptam voluntatem Superioris; quæ non fundetur in aliquibus signis sufficienter indicantibus præsentem voluntatem ipsius de concedenda facultate. Quam opinionem Filiucius, tom. 1. tract. 7. cap. 9. num. 242. putat esse probabilem. Sed an ita sit, alii judicant est eam contra communem opinionem DD. cum Henriquez lib. 6. cap. 13. n. 13. & ideo mihi non placet. *par. 3. tr. 4. ref. 68. §. Sciendum.*

Confessarius approbatus Panormi ab- solvere potest Panormitanos, Rotin, & ubicumq; illi inveniunt. 7 Adverte secundo, quod Patochus, & Religiosus approbatus ab Episcopo hic Panormi, potest absolvere Panormitanum Romæ, Neapoli, & c. Ita DD. communiter. De aliis sacerdotibus approbatis negat Gutierrez. *q. canon. 1. c. 27.* quia iurisdicctio delegatorum terminatur territorio. Sed affirmandum est cum Sanchez de matrim. tom. 1. lib. 3. disput. 34. num. 2. & communiore opinione; quia hæc iurisdicctio delegata est Confessariis in personas penitentium, non in loca; ergo est personalis, & exerceri potest ubicunque reperitur persona subiecta. Adde quod iurisdicctio voluntaria exerceri potest extra territorium, Ad

declarationes Cardinalium, & DD. quod affert Garfias de benef. tom. 1. part. 1. c. 8. n. 132. dic procedere, si v. g. approbatus Panormi audiret Confessiones Neapolitanorum, vel Messanenſium, non tamen in casu nostro. Ad illud, quod iurisdicctio clauditur territorio, dic verum esse in foro contentioso, non in foro conscientie. *p. 3. tr. 4. ref. 144.*

8 Adverte tertio, quod Confessarius semel approbatus ab Episcopo, si approbatus absque iusta causa suspendatur, suspensio oritur nulla. Et hoc de Confessariis Regularium est certius ex privilegio, ut dicemus suo loco, num. 3. De secularibus Turrianus de penit. quest. 8. art. 1. *sa. disputatio 16. dub. 3.* negat esse nullam. Sed ego teneo cum Suarez tom. 4. in 3. part. disput. 28. sect. 8. dub. 7. & novissime Bosio de libil. sect. 3. cap. 2. §. 4. num. 164. esse etiam nullam, quandoquidem talis suspensio, seu revocatio facultatis est quædam ablatio juris acquisiti, vel quasi revocatio iustæ sententiæ; sententia autem sine nova causa non potest valide revocari. Confirmatur, quia talis Confessarius approbatus, & reputatus idoneus, si nulla superveniat causa ex parte ipsius quoad scientiam, & mores; jam habet omnia requisita Concilii, ut idoneus reputetur, si aliunde habeat iurisdicctioem. *part. 3. tract. 2. resolut. 22. & part. 5. tr. 14. resolut. 21.* Excipe nisi admittus sit ad Confessiones audiendas sine examine. Sicut enim potest Episcopus concedere sacerdotibus idoneus licentiam audiendi confessiones quamvis examini non exponantur, quidquid dicat Novarius in Summa Bullar. tom. 2. tr. de regul. aud. conf. sacul. num. 9. ita potest sine causa revocare licentiam confitendi, quia illud fuit privilegium penitus gratiosum: ergo, & gratis revocari potest; ex Bordonio in consil. Reg. resolut. 36. quest. 2. num. 9. *part. 7. tr. 11. ref. 33.*

9 Adverte quarto, quod si confessarius cum falsa licentia Ordinarii excipiat confessiones, non erunt invalidæ; nam communis error tribuit iurisdicctioem, etiam sine titulo colorato à legitimo possessore, ut probat Pont. communis

Et semel approbatus non potest v. a. lide suspē. di sine casu. Nisi admittus sit sine examine.

lib. 5. c. 20. num. 2. Ita docet Molfes-
som. 1. tract. 7. c. 13. num. 21. contra San-
chez de matrim. tom. 1. lib. 3. disp. 22. q. 2.
p. 11. tr. 2. res. 69. Ex quo inferitur à for-
tiori quod, si quis sciat confessarium
esse privatum jurisdictione, ipso con-
fessario, & communi populo id igno-
rante, poterit ab illo absolutionem pe-
tere, & validè obrinere, *pari. 3. tract. 4.
resol. 122.* † Sed in *pari. 2. tr. 16. res. 43.*
inclinaverat in sententiam Sanchez,
quod communis error non tribuat ju-
risdictionem sine titulo saltem invali-
do, ex *cap. infam. 3. quest. 7.* †

Non au-
tem iuris-
dictio du-
bia dubio
negativo.

10 Adverte quinto, quòd, si confes-
sarius dubitavit de sua jurisdictione, pu-
ta, quia mortuus sit delegatus, vel pri-
vilegium dubium, &c. & hoc negati-
vè, in neutram partem inclinans, tunc
non potest absolūtè confessiones exci-
pere, nisi in gravi necessitate, & sub
conditione, *si possum*, & cum onere iter-
um confitendi jurisdictionem eorū.
Ita Naldus v. *Confessio numer. 37.* Villa-
lobos tom. 1. tract. 9. diff. 15. num. 3. &
alii. Sed Salas in 1. 2. tract. 8. disp. un.
sect. 27. num. 283. putat, talem non re-
manere obligatum iterum confitendi:
quia ita est in dubio improprio & posi-
tivo; & si in tali casu Sacerdos oblitus
esset, vel noluisse tale onus imponere,
probabile est, absolutionem validam
fuisse; ergo absolutio sine tali onere est
valida. Adde, quod intolerabile onus
esset, obligare poenitentem ad confi-
tenda bis eadem peccata. Sed tu ne re-
cedas à prima sententia: *pari. 4. tract. 3.
resol. 38.*

Jurisdi-
ctio con-
fessarii sus-
penditur
per excom-
municam-
tionem de-
nunciatam.
Jurisdictio
concessa ad
Confessio-
nes non cõ-
suetudinè

11 Adverte sexto, quòd jurisdictio
audiendi Confessiones, per excommu-
nicationem majorem non toleratam
suspenditur, ut diximus de usu Ordinis,
num. 3.

12 Adverte septimo, non statim, ac
alicui sacerdoti delegatur jurisdictio
audiendi confessiones, delegari facul-
tate absolventi à reservatis, vel censu-
ris. Nam in his requiritur specialis po-
testas. Vide V. *Absolvere, num. 12.*

13 Adverte octavo, quod novissime
docuit Faber in 4. distinct. 7. quest. unice.

disp. 25. cap. 3. num. 71. licentiam Or-
dinarii requiri, etiam ad absolvenda
peccata venialia, & sine ea invalidè ab-
solvitur, & cum sacrilegio veniali, quia ex
una parte, absolutio venialium est actus
jurisdictionis, contra Sorum in 4. di-
stinct. 18. quest. 4. art. 2. ad 3, quia ve-
nialia dimittuntur per modum iudicii.
Nec refert, quod sint culpæ leves: nam
iudex non potest condemnare subditos
alterius Iudicis de re etiam levissima.
Faber.

Ex alia vero parte, ex nullo textu colli-
gitur, quod Sacerdos habeat jurisdic-
tionem absolventi à venialibus sine
licentia Ordinarii. Quod etiam asserit
Suarez disp. 26. sect. 5. ex Sorum in 4.
dist. 17. quest. 1. art. 3. & DD. communi-
ter, præceptum Ecclesiæ de annua Con-
fessione non cadere in venialia, non in-
ferre, venialia absolvi posse à quolibet
Sacerdote. Consuetudo autem, quam
ipse Suarez adducit, est valde dubia,
tum quia his temporibus neminem vi-
demus Confessiones audire sine prævia
approbatione Ordinarii. Tum etiam,
quia Tridentinum, sess. 14. cap. 6. asse-
rit verissimum esse, & in Ecclesia Dei
semper persuasum, quod nullius mo-
menti sit absolutio à Sacerdote collata
sine jurisdictione ordinaria, aut delega-
ta: unde colligitur, morem Ecclesiæ
semper fuisse, dare Sacerdotibus jurisdic-
tionem ordinariam, vel delegatam
explicitè. Hæc Faber. Sed non est de-
serenda communis opinio D. Thomæ
in 4. distinct. 18. quest. 2. art. 3. quest. 1.
ad 3. & aliorum apud Suarez tom. 4.
disp. 26. sect. 2. num. 7. & 8. quod quili-
bet Sacerdos, eo ipso quod est ordina-
tus, possit abolvere à peccatis veniali-
bus. Non, quia ad hoc non sit neces-
saria jurisdictio; sed quia Summus Pon-
tifex, & Ecclesia creduntur hanc jurisdic-
tionem omni sacerdoti delegasse:
tum ut illa verba, *Accipe Spiritum San-
ctum*, pleniorum sensum haberent; tum
etiam, quia culpa venialis non est ne-
cessaria materia confessionis, nec indi-
get peculiari scientia in confessario, &
ideo non est ratio, cur requiratur mini-
strum specialiter deputatum. Et hanc
sententiam

cessa adro-
servata,
& censu-
ras.
Sed an ad
venialia
requiratur
approbatio
Episcopi?
Afirmat
Faber.

Sed com-
munis, &
verior opi-
nio negat.

Nam potes-
tas in ve-
nialia cre-
ditur con-
cedi ab
Ecclesia ip-
sa Ordini
num sus-
ceptione.

Unde nullus inferior Papa non potest hanc potestatem solvere.

Sicut tollit excommunicatio maior denunciatio.

In articulo mortis omnis sacerdos habet iurisdictionem approbatam.

Etiā excommunicatus, denunciatus, Haereticus, Et schismaticus.

sententiam Doctores supradicti contra Sorum extendunt ad peccata mortalia iam legitime confessā. Ex quibus infert Granado in 3. p. cont. 7. tr. 1. d. disp. 4. sect. 1. n. 6. quod nullus Prælati inferior. Papa, qui illam concedit, potest hanc facultatem à sacerdotibus auferre; Et quod confitens simplici sacerdoti venialia, remanet indirectè absolurus à reatu mortalis oblii, cum onere tamen, ut si recorderetur, legitimo illud confessario confiteatur, p. 5. tr. 4. res. 86. Infert etiam Valerius v. Nullitas, diff. 5. n. 3. simplicem sacerdotem absolvere posse mortale oblii, par. 2. tr. 6. res. 44. p. 3. p. e. finem. An venialia absolvi possint à sacerdote excommunicato non tolerato. Vide V. excommunicationis, n. 16.

14 + Adverte pond., in articulo (vel etiam periculo, part. 5. tr. 3. res. 59.) mortis omnem sacerdotem habere iurisdictionem absolvendam, etiam si non sit approbatus, ex cap. Pastoralis, de offic. ordinarii, & ex Tridentino sess. 4. cap. 7. Quisnam sit in articulo, vel periculo mortis constitutus quod hoc, vide V. Absolvere, n. 16. ¶ Et quamvis Medina Cod. de Conf. quest. 32. id neget de sacerdote excommunicato denunciato, quia per excommunicationem auferretur omnis iurisdictione: Et idem doceat Coriolanus de cas. reservat. part. 1. sect. 2. art. 6. n. 20. cum aliis de sacerdote hæretico, vel schismatico, dicendum tamen puto cum Mendoza volum. 1. de fide disput. 84. sect. 8. §. 139. Et 140. & aliis multis, etiam excommunicatum denunciatum, & hæreticum, vel schismaticum, in articulo mortis iurisdictionem habere. Patet ex Tridentino loco citato, docente, quod in articulo mortis omnes Sacerdotes quoslibet penitentes à quibusvis peccatis, & censuris absolvi possunt: ubi quemadmodum particula quoslibet comprehendit omnes prorsus penitentes, & particula, quibusvis, omnia peccata, & censuras, ita etiam particula, omnis, omnem sacerdotem comprehendere debet, nemine excepto: quia hanc amplitudinem patitur. Adde, quod motuum Concilii id postulat, quod fuit

præstare summum favorem fidelibus in illo articulo, quem pro animarum salute præstare potuit, quod neutiquam præstitisset, si iurisdictionem absolvendam non dedisset cuicumque sacerdoti, etiam excommunicato, & hæretico. Imò, ait Mendoza, gravissimè peccatum Papam, qui hanc iurisdictionem pro illo articulo conaretur ab hæretico tollere, quia ureretur sua iurisdictione in perniciem animarum, non in aedificationem, p. 4. tr. 4. res. 235. Et p. 5. tr. 3. res. 57.

15 Sed circa prædicta occurrunt multa dubia. Primum est, an sacerdos simplex possit absolvi moribundum, præsentem confessario iurisdictionem habente? Prima opinio Mendoza vol. 1. de fide disputat 82. sectio 6. §. 163. & aliorum negat. Secunda Ledesma tom. 1. tractat. de penitenti, cap. 14. diff. 2. & aliorum, affirmat. Quia Tridentinum sess. 14. c. 6. omnes Sacerdotes facit æqualis potestatis in articulo mortis, & cum lex non distinguit, neque nos distinguere debemus. Vtraque hæc sententia est probabilis, pars. 1. tr. 5. res. 5. p. 4. tr. 4. res. 161. Et pars. 5. tract. 3. res. 60. juxta Dicastill. ultima probabilior p. 11. tr. 5. res. 29.

16 Sed quid, si concurrat simplex Sacerdos cum approbato in aliena diocesi? Mendoza ubi sup. ait præferendum secundum. Sed contrarium teneo cum Trullench in Cruc. lib. 1. §. 7. cap. 2. dub. 5. num. 4. quia approbatus in aliena diocesi est simplex in propria, & sic non habet majorem iurisdictionem, quam alius; quod si in secundo est argumentum scientiæ, id superari potest per notitiam æqualis, vel majoris sufficientiæ in alio. p. 5. l. c. §. Notan.

17 Secundum dubium est: an in mortis articulo, concurrente simplici Sacerdote cum approbato, sed excommunicato, ille, an iste præferri debeat: Et responder Mendoza volum. 1. de fide disputat. 82. sectio 6. §. 145: præferendum esse simplicem Sacerdotem: quia excommunicatus, dum est denunciatus, est simplex Sacerdos,

Et quidem non approbatum in tali casu probabile est posse absolvi, etiam præsentem approbato. Quamvis approbatus præferri debent.

Si approbatus sit in diocesi.

Sed quid si sit excommunicatus.

& præterea vitari debet, dum commo-
dè potest. Item excommunicatus ten-
etur neminem absolvere, nisi in ne-
cessitate extrema; in tali autem casu
non occurrit extrema necessitas. Item
excommunicatus caret jurisdictione
contraria, quia est ei positivè interdi-
cta, simplex autem Sacerdos caret tan-
tum privativè, quia non est ei concessa.
Et tandem excommunicato interdicta
est etiam absolutio venialium, quæ
non est interdicta simplici Sacerdoti.
Ergo excommunicatus est deterioris
conditionis, quam simplex Sacerdos.
p. 5. tr. 3. res. 60. vers. Libert.

*Et quid si
concurrat
plures di-
versis
irregulari-
tibus.*

18. Tertium dubium est, in concu-
su plurium Sacerdotum diversis censu-
ris ligatorum quinam sit præferendus,
si v. g. concurrant suspensus, interdi-
ctus, irregularis, excommunicatus, &c.
Et respondet idem Hurtadus de Men-
doza *ibid.* §. 146. suspensum, & interdi-
ctum præferendum esse irregulari, irre-
gularem excommunicato degraduato, de-
graduatum catholicum hæretico. *ibid.*

*Et an pœ-
nitens in
tali peri-
culo ab his
Sacerdo-
tibus, ab-
solutionem
petere pos-
sit?*

19. Quartum dubium est, an existens
in articulo mortis possit à Sacerdote
excommunicato, hæretico, &c. abso-
lutionem petere, si sciat supradictos
cum peccato daturus, & non adsit alius
Sacerdos? de quo vide infra V. Scanda-
lum, n. 10.

*Quod si
simplex Sa-
cerdos non
potest sol-
vere mori-
bundum
præsentem
approbato,
potest ni-
hilominus
Confessio-
nem absente
illo ince-
ptam præ-
sentem illo
perficere.*

20. Quintum dubium est, stando in
opinionem Mendozæ volum. 1. de fide di-
sp. 82. sectio 6. §. 163. quod simplex
Sacerdos non possit moribundi Con-
fessionem audire præsentem Confessario
approbato, an si deficiente Confessario,
Sacerdos simplex cœpit Confessionem
audire, teneatur desistere, si superve-
niat approbatus? Et negative respon-
dendum est cum Granado in 3. par. con-
trov. 7. tractat. 10. disp. 4. sect. 2. num. 12.
quia jura favent rei inceptæ, volunt-
que ab eo perfici, à quo incepta est; alio-
qui enim grave onus esset moribundo,
debere peccata jam confessa superve-
nienti repetere. Ita etiam dicendum de
licentia Confessarii ad tempus concef-
sa, nam, si v. g. hodie expiraret, & Con-

fessarius Confessionem longam alicu-
jus audire cœpisset, vel absolutionem
hodie non potuisset impendere, postea
die crastina, vel perendie Confessio-
nem perficere, vel absolvere. Similiter,
si simplex Sacerdos judicans infirmum
laborare in extremis, ejus Confessio-
nem cœpit audire, & inter confitendum
judicaret, illum ita convalescere, ut sit
extra periculum, potest nihilominus,
imò tenetur illum absolvere: quia satis
est, incepisse cum illo periculo præsum-
pto. *p. 5. tr. 3. res. 66.*

21. Sed quid si talis infirmus fecisset
Confessionem invalidam, & volente
illam repetere, superveniat approba-
tus? Respondeo, posse repetere cum
primo, & ab illo iterum absolvi: quia
is habuit jurisdictionem ad primam
Confessionem, quæ non censetur finita
dum absolutio non fuit validè præstita.
Si verò æger validè confessus, confiteri
vellet aliqua peccata oblita, tunc non
posset confiteri, nisi legitimo superve-
nienti Confessario. Ita Ludovicus de
la Cruz in *B. l. Cruc. disp. 1. cap. 3. dub. 15.
n. 13. ibid. §. sed quid.*

*Et si in va-
lidè absol-
vit ex de-
fectu pœni-
tentis, pos-
set superve-
niente appro-
bato repetere
audire.
Non autè
ab oblitis
absolvere.*

CONFESSARIUS

Quoad proprietatem.

22. † **T**ertia Confessarii conditio
est proprietas: debet enim
Confessio fieri proprio Sacerdoti, qui
scilicet habeat jurisdictionem ordina-
riam in ordine ad pœnitentem, qualis
est Parochus in Parochia, Episcopus
in Episcopatu, &c. Quod intellige, si
non est Confessarius habens jurisdic-
tionem delegatam, vel à jure concessam, qui
etiam dicitur proprius largo modo. †
Quicumque tamen Confessarius habens
jurisdictionem Panormi, sive ordina-
riam, sive delegatam, &c. non potest
illam exercere Messanæ, nisi quoad Pa-
normitanos, ut diximus supra n. 7.

23. Adverte autem primò, Prælatos
non habere Confessarium proprium; si non ha-
bent facultatem à jure el gendi bene Con-
fessarium *cap. pro dilatione, de fessarium
pœnit. proprium.*